

חיזוק יומי ניצנים וילן

ומהשמיים נתנו לך מתנה, כאב, כדי שיהיה חבל קשור מן השמיים ללבך!!!
*

אחד החברים נכנס אל ר' אשר בצהריי היום.

ר' אשר היה ספון בחדרו, ישוב בכורסתו ליד השולחן הקטן, כשמעל ראשו, בדירה שמעליו, נערכו שיפוצים והפועלים קדחו ב'קונגו' שהשמייע קדיחות אימתניות - עד שהחבר לא הצליח כלל לשמוע את דברי ר' אשר... הוא ניסה כמה פעמים להיטיב לשמוע, לשווא.

מספר אותו חבר:

ר' אשר חייך אל מול המבוכה שלי, ולמול התרעומת שהתרעמתי על הרעש הנורא ומחריש האזניים הזה.

ואז אני רואה את ר' אשר,

מרים את ידיו בחיוך ובתנוחת הכנעה,

מצביע למעלה, לכיוון השמיים, כמי שאומר, 'מה אפשר לעשות, זה משמיים!'
*

אמנם צריך להבין, איך בן אדם יכול לגלות את החטאים שלו אל הזולת?

אי אפשר לגלות, ואף אסור לעשות את זה!

מכיון, שאם יגלה את חסרונותיו אל הזולת, הלה ילך ויפרסם הכול על מנת להכפיש את האדם הזה שמספר לפניו את כל מהותו ואת כל נפילותיו...

ואם כן אסור לספר, כפי שדוד המלך אמר 'אשרי נשוא פשע כסוי חטאה'.

רק כאשר האדם פוגש את הצדיק הזה שכבר זכה לעלות אל המעלות של הקומה השלישית - אז הוא יכול לספר...
*

תתעטף נפשם בתפילה, בבחינת 'תפילה לעני כי יעטוף', בחינת עני ממש של דלות וריקנות גמורה -

שאין לי שום דבר,

ואינני הפץ בשום דבר,

ואין אני עתיד לקבל,

אלא להיות יחד עם הבורא!!

כי מה אני ומה היי, ואם תצדק מה תתן לו..

הרי אז נפתחים לפני האדם שערים של אמונה שלמעלה מהשגתו!!!

(מכתב טז)

וכן כל הנסיונות שיש לאדם ענינם אחד

שבאמצעותם יכיר את ה' שמנהיג אותו בכל מעשיו,

בשעה שאדם בא לידי ניסיון, הקב"ה שולח לו אהבה

טפילה או יראה טפילה שמעוררים אותו לחטוא,

וכנגד זה הוא שולח לו מניעה ע"י יראת העונש או

כל אופן אחר של מניעה שעוצר בעדו מלחטוא, ועל

האדם להכיר שמניעה זו היא סיבה מאת ה' למנוע

אותו מעבירה, ועי"ז יהפך את האהבה הטפילה

לאהבת הבורא ואת היראה הטפילה ליראת הרוממות.
*

שבודאי צריך כל אדם להאמין

כי כל הקבלות שמקבלין על עצמינו בכל יום בודאי יעשו פירות אם מיד אם לאחר זמן

כי גם מלמעלה כופין את האדם הפץ באמת להטות הלב אליו ית'

כמו שמבקשין וכוף את יצרינו.
*

מעשה בנע ונד, שהיה אחד נע ונד, ולא רצה להתיישב בשום מקום...

שהיה אומר:

'אם אקה בית זה ואתחייב, אולי יש טוב ממנו?'

'אם אקה עבודה זו ואתחייב, אולי יש טובה ממנה?'

וכיוצא באלו הדברים.

והיה אומלל גדול, שרצה להתיישב במקום אחד, אבל משהיה מגיע הרגע היה מתחיל לחשוב מחשבות כנ"ל, ולא הצליח להתיישב בשום מקום...

ובא להכם, ואמר לו:

בני! אתה מוכן להתחייב רק למי שיקח הכאב שבליבך, ולכן אתה מפחד שמא לא ייקח...

ובאמת, אין בכל הארץ מי שיכול לקחת מה שנתנו לך מהשמיים!!!